

[PDF udgave \(89 KB\)](#)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
	400.C.2-0	EUK	3. juni 2004

Under henvisning til Europaudvalgets skrivelse af 30. april 2004 (alm. del – bilag 816)
vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 61-62.

Europaudvalget, spørgsmål nr. 61-62 (alm. del - bilag 816) af 30. april 2004:

Spørgsmål 61:

Ministeren bedes - som lovet på Europaudvalgsmødet fredag den 23. april 2004 - oversende et notat med en oversigt over, hvor meget EU-landene yder i udviklingsbistand og over deres forventede bidrag til opfølgning af Monterrey forpligtelserne.

Svar:

EU-landene gav i Monterrey bl.a. tilsagn om kollektivt at opnå et EU-gennemsnit på 0,39 pct. af BNI i udviklingsbistand i 2006, med individuelle bidrag på mindst 0,33 pct. OECD/DAC offentliggjorde i april tal for, hvor meget EU-15 ydede i udviklingsbistand i 2003, hvor EU-15 i gennemsnit nåede op på 0,35 pct. af BNI. Tallene for de 10 nye medlemslande for 2003 er foreløbige, men det skønnes at EU-25 i gennemsnit ydede 0,34 pct. af BNI i 2003, jf. tabel 1. For 2006 er det EU-kommissionens skøn, at EU vil nå et gennemsnit på 0,42 pct. af BNI i udviklingsbistand.

Tabel 1. Udviklingsbistand i pct. af BNI for EU-landene

	2003	2006 *
Danmark	0,84	0,82
Sverige	0,70	0,86
Finland	0,34	0,42
Tyskland	0,28	0,33
Holland	0,81	0,80
Belgien	0,61	0,54
Luxembourg	0,80	0,90
Frankrig	0,41	0,47
Storbritannien	0,34	0,40
Irland	0,41	0,63
Spanien	0,25	0,33
Portugal	0,21	0,33
Italien	0,16	0,33
Østrig	0,20	0,33
Grækenland	0,21	0,33

Grækenland	0,02*	0,15
Irland	0,07*	0,13
Estland	0,01*	0,10
Ungarn	0,02*	0,10
Letland	0,02*	0,10
Litauen	0,02*	0,08
Malta	0,12*	0,15
Polen	0,02*	0,10
Slovakiet	0,06*	0,16
Slovenien	<u>0,10*</u>	0,15
EU-25	0,34	0,42

*skøn

Spørgsmål 62:

Ministeren bedes - som lovet på Europudvalgsmødet fredag den 23. april 2004 - oversende et notat, der belyser Kommissionens forslag om styrkelse af EU-koordination i bistandssammenhæng, herunder spørgsmålet om en arbejdsdeling mellem EU-landene og den danske holdning hertil.

Svar:

EU-landene forpligtede sig på en konference i Barcelona i marts 2002 bl.a. til at tage konkrete initiativer inden for koordination af politikker og harmonisering af procedurer inden 2004 på linie med internationale retningslinier, herunder OECD/DAC's anbefalinger. Efterfølgende udpegedes Marokko, Mozambique, Nicaragua, og Vietnam som pilotlande for EU-koordination. Kommissionens opfølgning efter Barcelona synes dog i praksis at have været begrænset. Samtidig er andre internationale processer i høj grad blevet dagsordenssættende.

På Verdensbankens og OECD's udviklingskomité (DAC) initiativ afholdtes i februar 2003 et højniveaumøde om harmonisering i Rom. Her forpligtede de bi- og multilaterale donorer sig til at styrke deres bestræbelser på harmonisering og integration af bistanden i udviklingslandenes politikker og procedurer med henblik på en bedre og mere effektiv udviklingsbistand. Samtidig understregede donorerne forventningerne til, at udviklingslandene tager ansvar for donorkoordination og for at gennemføre reformer, der muliggør, at donorerne gradvis kan basere sig på landenes egne systemer. Der vil blive gjort status herfor ved et nyt højniveau-møde i Paris i marts 2005. Der er efterfølgende nedsat en arbejdsgruppe under OECD/DAC med det formål at fremme og overvåge gennemførelsen af Rom-deklarationen.

Især Verdensbanken, men også en gruppe af ligesindede donorer, herunder Danmark, har i høj grad taget tæten såvel i det internationale samarbejde som på landeniveau, mens Kommissionen primært har fokuseret på intern EU-koordination. En lang række initiativer er igangsat på landeniveau, og harmonisering er nu sat på dagsordenen i de fleste danske programsamarbejdslande.

På rådsmødet den 27. april 2004 drøftedes gennemførelsen af forpligtelserne på baggrund af en meddelelse fra Kommissionen med en række konkrete forslag til styrket EU-koordination. Kommissionen fremhæver heri, at der er behov for en styrket EU-koordinationen med henblik på at reducere transaktionsomkostningerne ved bistanden, udvise politisk lederskab og synlighed, styrke kohærens i EU's eksterne politikker og modtage de nye medlemslande effektivt i donorsamarbejdet. I rådskonklusionerne understreges vigtigheden af at arbejde videre med koordination og harmonisering, og der blev nedsat en ekspertgruppe, som med udgangspunkt i Kommissionens

meddelelse skal udarbejde konkrete forslag til EU-harmonisering. Ekspertgruppen skal fremlægge sit arbejde for Rådet i November 2004.

Ekspertgruppen skal behandle Kommissionens konkrete forslag til styrket koordination og komplementaritet mellem Kommissionens og medlemslandenes bistand:

- Inden for EU foreslås det at udarbejde fælles sektor- og tematiske guidelines; fælles positioner i den internationale debat; fælles format og procedure for landestrategier, herunder fælles analyser og formater til brug for programmering; etablering af fælles minimumskrav til procedurer, evt. i form af et direktiv; samt drøftelse af en strategi for operationalisering af arbejdsdeling mellem EU-landene i 2004.

- I udviklingslandene foreslår Kommissionen, at der udarbejdes EU handlingsplaner for harmonisering med henblik på at identificere, hvor EU kan gøre en særlig indsats for at drive udviklingen i samarbejdslandet; udarbejdelse af en årlig statusrapport for EU-koordinationen i alle samarbejdslande; fælles programmering af bistanden; og inddragelse af de nye medlemslande i donorsamarbejdet.

Med henblik på styrket arbejdsdeling i forhold til lande- og sektorvalg foreslår Kommissionen konkret, at medlemslandene inden udgangen af 2004 skal drøfte en strategi for komplementaritet inden for EU, som kan iværksættes i 2006 i forbindelse med bedre koordinering af medlemslandenes flerårige programmering af bistanden.

Øget bistandseffektivitet, herunder donorkoordination og harmonisering, er et centralt mål i dansk udviklingspolitik. Fra dansk side støttes derfor generelt EU's bestræbelser på at styrke koordination og harmonisering. De positive erfaringer fra det politiske samarbejde viser, at en koordination mellem medlemslandene imellem kan give EU en styrket placering i det politiske arbejde på landeniveau. I lighed med ligesindede medlemslande finder Danmark imidlertid, at harmonisering og koordination mellem Kommissionen og medlemslandene - i tråd med Rom-deklarationen - primært skal bidrage til bedre og mere effektiv bistand, som nedbringer transaktionsomkostningerne, først og fremmest for modtagerlandet, men også på donorside. Der skal fokuseres på modtagerlandets behov frem for på EU's synlighed i udviklingssamarbejdet.

Danmark bidrager således gerne til at udarbejde fælles sektor- og tematiske politikker samt fælles analyser m.v. men ønsker – i lighed med de fleste andre medlemslande - ikke formelle EU-bindinger for udviklingsbistanden i form af direktiver m.v.

Harmonisering af procedurer skal i stedet ske på landeniveau og i forhold til det enkelte modtagerlands forvaltningskapacitet og -systemer. Det er afgørende for at opnå resultater, at harmoniseringen ledes af samarbejdslandet og inddrager alle væsentlige donorer, f.eks.

4

Verdensbanken m. fl. Ligeledes bør spørgsmål om fælles politikker, udarbejdelse af handlingsplaner, udpegning af lead-donorer m.v. ske på landeniveau.

Af hensyn til bistandens effektivitet kan en vis overordnet arbejdsdeling mellem Kommissionen og medlemslandene være positiv, i det omfang det bidrager til at koncentrere bistanden fra de mange medlemslande, hvis bistand i dag er spredt tyndt over lande og sektorer.

Fra dansk side vil man i det kommende arbejde i ekspertgruppen søge at bidrage positivt til EU-harmonisering inden for rammerne af Rom-deklarationen. På baggrund af ovenstående synes vejen frem for EU-harmonisering først og fremmest at være en pragmatisk tilgang, hvor Kommissionens delegationer i samarbejde med medlemslandene og andre donorer i en åben,

fleksibel og proaktiv indsats identificerer muligheder for at fremme harmoniseringsprocessen lokalt.